

SOLEMNIDADES DO SEÑOR  
DO  
TEMPO «PER ANNUM»



Domingo despois de Pentecostés

## SOLEMNIDADE DA SANTÍSIMA TRINIDADE

164.-

### PRIMEIRA LECTURA

**O Señor, o Señor Deus, compasivo e benfeitor**

Lectura do libro do Éxodo 34, 4b-6. 8-9

Naqueles días, Moisés ergueuse cedo e subiu ó monte Sinaí, conforme lle mandara o Señor, levando consigo as dúas táboas de pedra.

O Señor baixou na nube e presentouse alí onda Moisés, que invocaba o nome do Señor. O Señor, pasando diante del, proclamou:

—«O Señor, o Señor, Deus compasivo e benfeitor, tardo á ira, rico en amor e lealdade.»

Moisés, ó tempo que se prostraba polo chan e adoraba, dixo:

—«Se acadei gracia na túa presenza, Señor, pídoche que veñas ti connosco; este é sen dúbida un pobo de dura caluga, pero ti perdoara-las nosas culpas e pecados e farás de nós a túa herdade.»

Palabra do Señor.

**Salmo responsorial Dn 3, 52. 53. 54. 55. 56 (R.: 52b)**

**R.:** Ti es digno de gloria e loanza por sempre.

Bendito es Ti, Señor, Deus dos nosos pais,  
bendito o teu nome, santo e glorioso. **R.**

Bendito es Ti no templo santo da túa gloria. **R.**

Bendito es Ti sobre o trono do teu reino. **R.**

Bendito es Ti que sonda-los abismos,  
e estás sentado sobre querubíns. **R.**

Bendito es Ti no firmamento do ceo. **R.**

## SEGUNDA LECTURA

### A gracia de Xesús Cristo, o amor de Deus e a comunión do Espírito Santo

Lectura da segunda carta do apóstolo san Paulo ós Corintios

13, 11-13

Irmáns:

Estade alegres, camiñade cara á perfección, dádevos azos, andade de acordo, vivide en paz e o Deus do amor e da paz estará convosco.

Saudádevos uns ós outros co ósculo santo. Mándanvos saúdos tódolos cristiáns.

Que a gracia do Señor Xesús Cristo, o amor de Deus e a comunión do Espírito Santo vos acompañen a todos.

Palabra do Señor.

**Aleluia** Cf. Ap 1, 8

*Se non se canta, pódese omitir.*

Aleluia, aleluia.

Gloria ó Pai e ó Fillo e ó Espírito Santo,  
ó Deus que é, e que era, e que virá.

Aleluia.

## EVANXEO

**Mandou Deus o seu Fillo para que, por El, se salve o mundo**

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 3, 16-18

Naquel tempo, díxolle Xesús a Nicodemo:

—«De tal xeito amou Deus o mundo, que lle deu o seu Fillo Unixénito, para que todo o que cre nel non se perda, senón que teña vida eterna.

Non mandou Deus o Fillo ó mundo para que xulgue o mundo, senón para que por el se salve o mundo. O que cre nel, non é xulgado; mais o que non cre, xa está xulgado, porque non creu no Fillo Unixénito de Deus.»

Palabra do Señor.

**Domingo despois da festa da Stma. Trindade**

## **SOLEMNIDADE DO SANTÍSIMO CORPO E SANGUE DE CRISTO**

167.-

### **PRIMEIRA LECTURA**

**Deuche de come-lo maná, que ti non coñecías nin teus pais**

Lectura do libro do Deuteronomio 8, 2-3. 14b-16a

Faloulle Moisés ó pobo e díxolle:

—«Has de te lembrar do camiño que o Señor, o teu Deus, te fixo percorrer polo deserto durante estes corenta anos para aflixirte e pórte a proba e sabe-lo que había nas túas intencións, se ti querías garda-los seus mandamentos ou non. El aflixiute, facéndote pasar fame, e logo deuche de come-lo maná, que ti non coñecías nin teus pais, para che mostrar que o home non ha de vivir só de pan, senón de toda palabra que sae da boca do Señor.

Acordaraste do Señor, o teu Deus, que te sacou do país de Exipto, da situación de escravitude e foi o teu guía por un deserto grande e terrible, entre serpentes de mordedura queimante e escorpións, a través dunha terra reseca, sen gota de auga; e que fixo saír para ti auga da máis dura das pedras e che deu a comer no deserto o maná, que teus pais non coñecían.»

Palabra do Señor.

**Salmo responsorial Sal 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12a)**

**R.:** Glorifica ó Señor, Xerusalén.

**Ou:**

Aleluia.

Glorifica o Señor, Xerusalén,  
loa, Sión, o teu Deus,  
que reforza os ferrollos das túas portas,  
e bendí os teus fillos no teu seo. **R.**

El establece paz nos teus confíns,  
é el quen te farta con flor de trigo.  
El mándalle á terra a súa mensaxe,  
e a súa palabra corre lixeira. **R.**

Anuncia a súa palabra a Xacob,  
os seus estatutos e mandatos a Israel.  
Non fixo así cos outros pobos,  
non lles manifestou os seus mandatos.  
Aleluia. **R.**

## **SEGUNDA LECTURA**

### **Moitos formamos un único pan, un só corpo**

Lectura da primeira carta do apóstolo san Paulo ós Corintios

**10, 16-17**

**Irmáns:**

A copa da bendición que bendicimos, ¿non é unha comunión co sangue de Cristo? O pan que partimos, ¿non é unha comunión co corpo de Cristo?

E como hai un único pan, tamén nós, sendo moitos, formamos un único corpo, porque todos participamos dese único pan.

Palabra do Señor.

**Ad libitum:** Laudes, Sion, Salvatorem:

### SECUENCIA

Loémo-lo Salvador,  
o noso guía e pastor,  
cun cantar afervoado.

Loémolo xenerosos,  
pois don tan marabilloso  
nunca o daremos loado.

A razón de tal loanza,  
o pan vivo no que alcanza  
o pobo gozosa vida.

Ós doce en leda irmandade  
fora entregado en verdade  
na cea de despedida.

Ampla e sonora cantiga:  
que fale a alma e bendiga  
con indecible ledicia.

Hoxe é a recordación  
da primeira institución  
desta mesa sen malicia.

Na mesa do novo Rei,  
nova Pascua, nova lei,  
o tempo vello termina.

O novo vence ó que é vello,  
a verdade ó seu espello,  
e a luz a noite ilumina.

Cristo mándanos facer  
na súa memoria e querer  
o que na Cea el fixera.

Seguindo no seu camiño  
consagramos pan e viño  
cal hostia de amor sincera.

Dogma para o pobo cristián:  
en carne tórnase o pan  
e o viño faise sangue.

A fe confirme animosa  
o que a razón pretenciosa  
non entende nin abrangue.

Baixo unha humilde aparencia  
de signos, late a presenza  
de cousas maravillosas.

Mantenza a carne, e bebida  
o sangue, Cristo todo vida  
en cada parte gozosa.

Quen o come, toma enteiro  
o seu corpo sobranceiro  
non diviso nin rompido.

Come un e comen mil,  
tanto este coma aquil,  
e non se dá consumido.

Os bos e os malos o comen,  
con dispar sorte o consomen:  
lance de vida ou de morte.

Morte ó malo, vida ó bo,  
única mesa de unión  
pero moi distinta sorte.

Partido xa o sacramento,  
non dubides, olla atento  
que tanto encerra o fragmento  
coma todo o corpo enteiro.

Non hai no fondo fisura,  
só o signo se fractura,  
nin o amor nin a feitura  
reve do que é verdadeiro.



O pan dos anxos foi feito  
de camiñantes proveito;  
pan para os fillos é feito,  
que non para darlle ós cans.

En símbolos presignado:  
con Isaac inmolado,  
año pascual ofrendado,  
para os antergos maná.

Bo pastor, pan sobranceiro,  
pan para o pobo esmoleiro,  
mantennos e sé o guieiro  
que nos conduza certoiro  
ata as fontelas da vida.

Ti, Señor de canto hai,  
que termas de nós, mortais,  
fáino-los teus comensais  
coas multitudes triunfais  
na mesa en ti compartida. Amén.

*Ou, máis breve:* Ecce panis:

O pan dos anxos foi feito  
de camiñantes proveito;  
pan para os fillos é feito,  
que non para darlle ós cans.

En símbolos presignado:  
con Isaac inmolado,  
año pascual ofrendado,  
para os antergos maná.

Bo pastor, pan sobranceiro,  
pan para o pobo esmoleiro,  
mantennos e sé o guieiro  
que nos conduza certoiro  
ata as fontelas da vida.

Ti, Señor de canto hai,  
que termas de nós, mortais,  
fáino-los teus comensais  
coas multitudes triunfais  
na mesa en ti compartida. Amén.

**Aleluia Xn 6, 51**

*Se non se canta, pódese omitir.*

Aleluia, aleluia.

Eu son o pan vivo, que baixou do ceo, di o Señor;  
quen coma deste pan, vivirá para sempre.  
Aleluia.

**EVANXEO**

**A miña carne é verdadeira comida, o meu sangue é verdadeira bebida**

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 6, 51-58

Naquel tempo, díxolles Xesús ós xudeus:

—«Eu son o pan vivo que baixou do ceo: se alguén come deste pan, vivirá para sempre; e o pan que eu darei, é a miña carne, para a vida do mundo.»

Discutían entón entre eles os xudeus:

—«¿Como pode este darnos a come-la súa carne?»

Díxolles entón Xesús:

—«Con toda verdade volo aseguro: se non coméde-la carne do Fillo do Home e non bebéde-lo seu sangue, non teredes vida en vós. Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, ten vida eterna e eu resucitareino no derradeiro día. Pois a miña carne é verdadeira comida e o meu sangue é verdadeira bebida.

Quen come a miña carne e bebe o meu sangue, permanece en min e eu nel. Do mesmo xeito que o Pai que me mandou vive e eu vivo polo Pai, así tamén quen me coma vivirá por min. Este é o pan que baixou do ceo; non semellante ó que comeron os vosos pais, que mesmo así morreron: quen come este pan, vivirá para sempre.»

Palabra do Señor.

Venres do segundo domingo  
despois de Pentecostés

## SOLEMNIDADE DO SACRATÍSIMO CORAZÓN DE XESÚS

### PRIMEIRA LECTURA

**Amouvos o Señor e escolleuvos**

Lectura do libro do Deuteronomio 7, 6-11

Faloulle Moisés ó pobo e díxolle:

—«Ti es un pobo consagrado ó Señor, teu Deus. O Señor, teu Deus, escolleute para sére-lo pobo da súa persoal propiedade entre tódolos pobos que viven sobre a superficie da terra.

Non foi por serdes vós máis numerosos ca tódolos pobos, polo que o Señor se namorou de vós e vos escolleu, pois sóde-lo máis pequeno de tódolos pobos; senón que foi polo amor do Señor para vós e por manter el o xuramento que lles fixera ós vosos pais, polo que o Señor vos sacou con man forte e vos rescatou da situación de escravitude, do poder do faraón, rei de Exipto.

Has de saber que o Señor, o teu Deus, é Deus, Deus fiel, que mantén a súa alianza e a súa misericordia por mil xeracións cos que o aman e cumpren os seus mandamentos, e que llelas devolve á cara ós que o aborrecen, facéndoos desaparecer; non queda dubidoso quen o aborrece, senón que llelas paga en persoa.

Garda os mandamentos, os preceptos e os decretos que eu che mando hoxe pór en práctica.»

Palabra do Señor.

**Salmo responsorial** Sal 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 e 10 (R.: 17)

**R.:** O amor do Señor dura por sempre  
para os que cumpren os seus mandatos.

Alma miña, bendí o Señor  
e todo o meu ser, o seu santo nome.  
Alma miña, bendí o Señor,  
non esquéza-los seus beneficios. **R.**

El perdoa as túas culpas  
e sanda as túas doenzas;  
rescata a túa vida da morte  
e coróate de amor e de tenrura. **R.**

O Señor fai xustiza  
e defende o dereito do oprimido.  
Amosoulle a Moisés os seus camiños,  
ós fillos de Israel as súas fazañas. **R.**

O Señor é misericordioso e clemente,  
tardo á ira e rico en mercés.  
Non nos trata conforme ós nosos erros  
nin nos paga conforme ás nosas culpas. **R.**

## **SEGUNDA LECTURA**

### **Amounos Deus**

Lectura da primeira carta de san Xoán 4, 7-16

Meus amigos:

Amémonos uns ós outros, porque o amor vén de Deus; e todo aquel que ama naceu de Deus e coñece a Deus. O que non ama, aínda non coñece a Deus, porque Deus é amor.

O amor de Deus fíxose ver entre nós en que Deus mandou ó mundo o seu Fillo Unixénito, para que nos dese a súa vida. Hai amor dentro de nós, non porque nós teñamos amado a Deus, senón porque El nos amou a nós e mandou o seu Fillo para que expiase os nosos pecados.

Meus amigos, se Deus nos amou tanto, tamén nós nos temos que amar uns ós outros. A Deus non o deu visto nunca ninguén; pero,

se nós nos amamos uns ós outros, Deus está en comunión connosco e o seu amor faise realidade cumprida en nós.

Coñecemos que estamos en comunión con El e El connosco, en que nos deu parte no seu Espírito. Nós mesmos o contemplamos e por iso testemuñamos que o Pai mandou o seu Fillo como salvador do mundo.

Se un profesa que Xesús é o Fillo de Deus, Deus está en comunión con el e el con Deus. Pero nós xa o coñecemos e temos posta a nosa fe neste amor: o amor que Deus mantén vivo entre nós.

Deus é amor e quen permanece no amor, permanece en Deus e Deus permanece nel.

Palabra do Señor.

### **Aleluia Mt 11, 29ab**

*Se non se canta, pódese omitir.*

Aleluia, aleluia.

Cargade co meu xugo, di o Señor,  
e aprendede de min que son bo e humilde de corazón.  
Aleluia.

## **EVANXEO**

### **Son bo e humilde de corazón**

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo **11, 25-30**

Naquel tempo, tomou Xesús a palabra e exclamou:

—«Eu bendígote, Pai, Señor do ceo e mais da terra, porque lles escondiches estas cousas ós sabios e ós prudentes e llelas revelaches ós pequenos. Así é, Pai, porque iso foi do teu agrado.

Tódalas cousas mas confiou meu Pai; e ninguén coñece o Fillo agás o Pai, nin coñece o Pai ninguén agás o Fillo, e aquel a quen o Fillo llo queira revelar.

Achegádevos a min tódolos que estades cansos e oprimidos, que eu vos aliviarei. Cargade co meu xugo e aprendede de min, que son bo e humilde de corazón, e atoparedes acougo para as vosas almas; porque o meu xugo é levadeiro e a miña carga liviá.»

Palabra do Señor.

# TEXTOS COMÚNS

## PARA O CANTO DOS SALMOS RESPONSORIAIS

O salmo normalmente cóllese do Leccionario, xa que cada un e o seu texto están relacionados directamente con cada lectura; a escolleita do salmo depende das lecturas. Emporiso, para que o pobo poida cantar doadamente a resposta salmódica, escolléronse algúns textos de respostas e salmos para cada tempo do ano e para cada categoría de Santos; poderanse empregar no canto do texto que responde a lectura, sempre que o salmo se cante (*Ordenamento Xeral do Misal Romano*, núm. 36).

173.-

## RESPONSORIOS

Advento:

¡Ven, Señor, a liberarnos!

Nadal:

Hoxe contemplámo-la túa gloria, Señor.

Coresma:

Lémbrate, Señor, da túa misericordia e fidelidade.

Pascua:

Aleluia. (dúas ou tres veces)

«Per annum»:

a) Con salmo de loanza:

Aclamade o Señor porque é bo.

Ou:

Aclamarémoste, Señor,  
porque as túas obras son maravillosas.

Ou:

Cantádelle ó Señor un cántico novo.

b) Con salmo deprecativo:

O Señor está cerca dos que o invocan.

Ou:

Escóitanos, Señor, e sálvanos.

Ou:

O Señor é clemente e misericordioso.

174.-

## SALMOS

Advento:

1

Sal 24, 4bc-5ab. 8-9. 10 e 14 (R.: 1b)

R.: A ti, Señor, elevo a miña alma.

Amósame, Señor, os teus camiños,  
ensíname os teus sendeiros,  
diríxeme na túa verdade, apréndeme,  
que ti e-lo meu Deus salvador. R.

O Señor é bo e recto:  
por iso lles ensina o camiño ós pecadores;  
El dirixe na xustiza os humildes,  
e amósalle-lo seu camiño ós pobres. R.

Os camiños do Señor son todos misericordia e lealdade,  
para os que gardan a súa alianza e os seus preceptos.  
É grande a confianza do Señor cos que o temen  
e maniféstalle-la súa alianza. R.

2

Sal 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8a)

R.: Amósanos, Señor, a túa misericordia.

Escoitarei o que di o noso Deus:  
certamente o Señor fala de paz.  
A salvación está xa preto dos que o temen,  
a gloria habitará na nosa terra. R.

A misericordia e a fidelidade atoparanse,  
abrazaranse a xustiza e maila paz.  
Na terra xermolará a fidelidade,  
a xustiza ollará desde o ceo. R.

O Señor ha da-lo seus bens,  
e a nosa terra vai da-los seus froitos.  
A xustiza camiñará diante del,  
e a salvación seguirá as súas pegadas. R.

Nadal:

3

Sal 97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R.: 3c)

R.: Os confíns todos da terra percibiron a victoria do noso Deus.

Cantade ó Señor un cántico novo,  
pois fixo marabillas;  
a súa destra deulle a victoria,  
o seu brazo santo. R.

O Señor dá a coñece-la súa victoria,  
revela a súa xustiza ante os pobos.  
Lembrou a súa misericordia e a súa fidelidade  
coa casa de Israel. R.

Os confíns todos da terra percibiron  
a victoria do noso Deus.  
Aclama ó Señor, terra enteira,  
rompede a cantar e a tocar. R.



Tocade para o Señor a cítara,  
a cítara e tamén o salterio;  
con claríns e co son das trompetas  
aclamade o Señor noso rei. **R.**

Epifanía:

4

Sal 71, 2. 7-8. 10-11. 12-13 (R.: 11)

**R.:** Prostraranse ante el tódolos reis da terra,  
servirano tódalas nacións.

Que rexa ó teu pobo con xustiza,  
e os teus pobres con equidade. **R.**

Florecerá a xustiza nos seus días,  
unha prosperidade duradeira coma a lúa.  
Dominará de mar a mar,  
desde o gran río ata o cabo da terra. **R.**

Ofreceranlle regalos os reis de Tárxix e das illas,  
os reis de Saba e de Sebá pagaranlle tributo.  
Prostraranse ante el tódolos reis da terra,  
servirano tódalas nacións. **R.**

El librará o pobre que suplica,  
o aflixido que está sen axuda.  
Terá piedade do feble e do indixente,  
e salvará a vida dos pobres. **R.**

Coresma:

5

Sal 50, 3-4. 5-6a. 12-13. 14 e 17 (R.: cf. 3a)

**R.:** Apíadate de nós, Señor, porque pecamos.

Compadécete de min, oh Deus, pola túa bondade;  
pola túa gran misericordia, borra o meu pecado;  
lávame enteiro da miña iniquidade,  
límpame da miña culpa. **R.**

Eu recoñezo o meu pecado,  
e diante de min teño sempre a miña culpa.  
Contra ti eu pequei, contra ti só. **R.**

Crea, oh Deus, en min un corazón puro,  
renóvame por dentro con espírito firme;  
non me botes da túa presenza,  
e non tires de min o teu santo espírito. **R.**

Devólveme a alegría da túa salvación,  
sostenme cun espírito xeneroso.  
Abre, Señor, os meus labios,  
e a miña boca pregoará a túa loanza. **R.**

## 6

Sal 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: cf. 15b)

**R.:** O Señor estará comigo na aflicción.

Ti que habitas ó abeiro do Altísimo  
e moras á sombra do Omnipotente,  
dille ó Señor: «Meu refuxio, miña forza,  
meu Deus, en quen confío.» **R.**

Ningún mal te atinxirá,  
ningunha praga se achegará á túa tenda,  
porque el mandará os seus anxos onda ti,  
para que te garden en tódolos camiños. **R.**

Levarante nas súas mans,  
para que non bata na pedra o teu pé.  
Poderás camiñar sobre áspides e víboras,  
e esmaga-lo león e o dragón. **R.**

Hei libralo, porque se apegou a min;  
hei protexelo, porque coñece o meu nome.  
Cando me chame, hei responderlle;  
con el estarei na aflicción,  
para defendelo e honralo. **R.**

## 7

Sal 129, 1-2. 3-4ab. 4c-6. 7-8 (R.: 7)

**R.:** Do Señor vén a misericordia e nel a redención é cumprida.

Desde os abismos clamo a ti, Señor;  
Señor, escoita a miña voz.  
Ten atentos os oídos  
á voz da miña súplica. **R.**

Se levas conta dos pecados, Señor,  
Señor, ¿quen poderá terse en pé?  
Mais en ti está o perdón  
para te faceres respectar. **R.**

Eu espero no Señor,  
a miña alma espera na súa palabra;  
a miña alma agarda polo Señor,  
máis do que os vixías a aurora. **R.**

Agarde Israel polo Señor,  
pois do Señor vén a misericordia  
e nel a redención é cumprida.  
El é quen redime a Israel  
de tódolos pecados. **R.**

Semana Santa:

## 8

Sal 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R.: 2a)

**R.:** Meu Deus, meu Deus, ¿por qué me abandonaches?

Tódolos que me ven fan burla de min,  
torcendo os labios, movendo a cabeza:  
«Confiou no Señor, que El o libre,  
que El o salve, se é que o ama.» **R.**

Rodéanme mandas de cans,  
cércame un fato de malvados,  
tradearon as miñas mans e os meus pés,  
e podo conta-los meus ósos. **R.**

Reparten os meus vestidos  
e botan ás sortes o meu manto.  
Pero ti, Señor, non esteas lonxe;  
ti e-la miña forza, ven axiña axudarme. R.

Eu falareilles de ti ós meus irmáns,  
loareite no medio da asemblea.  
Servidores do Señor, loádeo,  
liñaxe de Xacob, glorificádeo,  
liñaxe de Israel, temédeo. R.

Na Noite Santa:

9

Sal 135, 1-3. 4-6. 7-9. 24-26 (R.: 1b)

R.: Porque é para sempre a súa misericordia.

Loade o Señor porque é bo,  
R. Porque é para sempre a súa misericordia.

Loade o Deus dos deuses. R.  
Loade o Señor dos señores. R.

Só El fai grandes prodixios. R.  
Fixo os ceos con saber. R.  
Asentou a terra sobre as augas. R.

Fixo luminarias xigantes. R.  
O sol, para que rexa o día. R.  
A lúa e as estrelas, para que rexan a noite. R.

E librounos dos nosos opresores. R.  
El dá mantenza a todo ser vivo. R.  
Loade o Deus do ceo. R.

Ou ben:

Sal 135, 1 e 3 e 16. 21-23. 24-26 (R.: 1b)

R.: Porque é para sempre a súa misericordia.

Loade o Señor porque é bo.  
R. Porque é para sempre a súa misericordia.

Loade o Señor dos señores. R.  
 Guiou o seu pobo no deserto. R.  
 E déulle as súas terras en herdanza. R.  
 En herdanza a Israel, o seu servo. R.  
 Na nosa humillación acordouse de nós. R.  
 E librounos dos nosos opresores. R.  
 El dá mantenza a todo ser vivo. R.  
 Loade o Deus do ceo. R.

Pascua:

10

Sal 117, 1-2. 16ab-17. 22-23 (R.: 24)

R. Este é o día no que o Señor actuou:  
 alegrémonos nel e relouquemos.  
 Loade o Señor porque é bo,  
 porque é para sempre a súa misericordia.  
 Que o diga a casa de Israel:  
 é para sempre a súa misericordia. R.  
 A destra do Señor é excelsa,  
 a destra do Señor fixo proezas.  
 Non hei morrer, vou vivir,  
 e pregoa-los feitos do Señor. R.  
 A pedra que os canteiros desbotaron,  
 esa mesma, converteuse en esquinal.  
 Foi o Señor quen o fixo,  
 unha marabilla á nosa vista. R.

11

Sal 65, 1-3a. 4-5. 6-7a. 16 e 20 (R.: 1)

R.: Aclama a Deus, terra enteira. Aleluia.  
 Aclama a Deus, terra enteira,  
 canta a gloria do seu nome;

réndelle o honor da loanza,  
dille: «¡Que sorprendentes son as túas obras!» **R.**

Próstrase a terra toda ante ti  
e canta salmos ó teu nome.  
Vinde e vede as obras do Señor,  
os seus sorprendentes feitos entre os homes. **R.**

El mudou o mar en terra seca  
e pasaron o río a pé:  
felicitémonos por iso.  
Co seu poder domina o mundo. **R.**

Vinde os que teméde-lo Señor,  
e contaréivo-lo que el fixo por min.  
Bendito sexa Deus,  
que non desbotou a miña súplica  
nin afastou de min o seu amor. **R.**

*Ascensión:*

12

Sal 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R.: 6a)

**R.:** Deus sobe entre aclamacións.

Aplaudide, pobos todos,  
aclamade a Deus con cancións.  
O Señor é excelso e terrible,  
o gran rei de toda a terra. **R.**

Deus sobe entre aclamacións,  
o Señor, ó son de trompetas.  
Cantádelle a Deus, cantádelle,  
cantádelle ó noso rei, cantádelle. **R.**

Deus é o rei de toda a terra:  
cantádelle con xeito.  
Deus reina sobre as nacións,  
sentado no seu trono sagrado. **R.**

Domingo de Pentecostés:

13

Sal 103, 1ab e 24ac. 29bc-30. 31 e 34 (R.: cf. 30)

R.: Manda, Señor, o teu Espírito e renova a cara da terra.

Alma miña, bendí o Señor.

Señor, meu Deus, ti es moi grande.

¡Cantas son, Señor, as túas obras,  
a terra está chea das túas criaturas! R.

Retíra-lo teu alento, e expiran,  
volven ó seu po.

Mánda-lo teu alento, e son creados  
e renóva-la cara da terra. R.

Gloria ó Señor por sempre,  
alégrese o Señor coas súas obras.

Que El acolla o meu cantar  
e alegrareime eu no Señor. R.

«Per annum»:

14

Sal 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Xn 6, 68c, ou ben: Xn 6, 63c)

R.: Señor, ti tes palabras de vida eterna.

As túas palabras, Señor, son Espírito e vida.

A lei do Señor é perfecta:

reconforta a alma;

a declaración do Señor é firme:

fai sabio ó inxenuo. R.

Os mandatos do Señor son rectos:

aledan o corazón;

o precepto do Señor é limpo:

ilumina os ollos. R.

A vontade do Señor é pura:  
permanece por sempre;  
as decisións do Señor son verdadeiras:  
enteiramente xustas. **R.**

Son máis cobizables có ouro,  
máis có metal precioso;  
son máis doces có mel,  
máis có zume da antera. **R.**

15

Sal 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1a)

**R.:** O Señor é a miña luz e salvación.

O Señor é a miña luz e salvación,  
¿a quen hei de temer?  
O Señor é a protección da miña vida,  
¿diante de quen hei tremer? **R.**

Unha cousa lle pido ó Señor,  
unha soa eu procuro:  
habitar na casa do Señor  
tódolos días da miña vida,  
para gozar da dozura do Señor,  
e contempla-lo seu templo. **R.**

Eu espero gozar da bondade do Señor  
na terra da vida.  
Espera no Señor, procede coma un valente,  
ten corazón forte, espera no Señor. **R.**

16

Sal 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2a, ou ben: 9a)

**R.:** Bendigo o Señor en todo instante.

**Ou:**

Probade e vede o bo que é o Señor.

Bendigo o Señor en todo instante,  
teño sempre na boca a súa loanza.



Eu glorióme no Señor:  
que escoiten os humildes e se alegren. **R.**

Exaltade comigo o Señor,  
loemos xuntos o seu nome.  
Eu busquei o Señor, El respondeume,  
libroume de tódolos temores. **R.**

Contempládeo, e quedaredes radiantes,  
os vosos rostros non os cubrirá a vergonza.  
Este pobre clamou, e o Señor escoitouno,  
librouno de tódolos apuros. **R.**

O anxo do Señor acampa entre os seus fieis  
e dálles seguridade.  
Probade e vede o bo que é o Señor:  
feliz quen a El se acolle. **R.**

## 17

Sal 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2b)

**R.:** De ti ten sede a miña alma, Señor, meu Deus.

Deus, o meu Deus es ti, por ti madrugo,  
de ti ten sede a miña alma,  
por ti devece o meu corpo,  
coma terra reseca, sedenta, sen auga. **R.**

Miro cara a ti no santuario,  
para ve-lo teu poder e a túa gloria.  
A túa misericordia é preciosa máis cá vida,  
lóante os meus labios. **R.**

Toda a miña vida hei bendicirte  
levantando no teu nome as miñas mans.  
Coma de graxa e manteiga, hei quedar satisfeito,  
han loarte xubilosos os meus labios. **R.**

Ti e-lo meu auxilio,  
á sombra das túas ás estou contento.  
A miña alma está unida a ti,  
abrigoume a túa destra. **R.**

18

Sal 94, 1-2. 6-7. 8-9ab (R.: 8ab)

R.: ¡Oxalá escoitasedes hoxe a voz do Señor!  
Non endurezáde-los vosos corazóns.

Vinde, cantémoslle ó Señor,  
aclamémo-la nosa rocha salvadora;  
acheguémonos á súa presenza dándolle gracias,  
aclamémolo con cancións. R.

Vinde, adorémolo prostrados,  
axeonllémonos perante o Señor, que nos creou,  
pois el é o noso Deus,  
e nós sómo-lo seu pobo, o rabaño que el guía.  
¡Oxalá escoitedes hoxe a súa voz! R.

Non endurezáde-los vosos corazóns, coma en Meribah,  
coma o día de Masah, no deserto,  
onde os vosos pais me tentaron:  
provocáronme, por máis que tiñan visto os meus feitos. R.

19

Sal 99, 2. 3. 5 (R.: 3c)

R.: Sómo-lo seu pobo, as ovellas do seu rabaño.

Aclama ó Señor, terra enteira,  
servide o Señor con alegría,  
entrade á súa presenza con gritos de xúbilo. R.

Sabede que o Señor é Deus,  
que El nos fixo e que somos del,  
que sómo-lo seu pobo,  
as ovellas do seu rabaño. R.

Porque o Señor é agarimoso,  
a súa misericordia dura por sempre,  
a súa fidelidade, de xeración en xeración. R.

## 20

Sal 102, 1-2. 3-4. 8 e 10. 12-13 (R.: 8a)

**R.:** O Señor é misericordioso e clemente.

Alma miña, bendí o Señor  
e todo o meu ser, o seu santo nome.  
Alma miña, bendí o Señor,  
non esqueza-los seus beneficios. **R.**

El perdoa as túas culpas  
e sanda as túas doenzas;  
rescata a túa vida da morte  
e coróate de amor e de tenrura. **R.**

O Señor é misericordioso e clemente,  
tardo á ira e rico en mercés.  
Non nos trata conforme ós nosos erros  
nin nos paga conforme ás nosas culpas. **R.**

Canto dista o nacente do poñente,  
así arreda de nós as nosas culpas;  
canto un pai ama os seus fillos,  
así ama o Señor os que o temen. **R.**

## 21

Sal 144, 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14 (R.: cf. 1)

**R.:** Meu Deus e meu rei, hei bendici-lo teu nome por sempre.

Meu Deus e meu rei, quero enxalzarte  
e bendici-lo teu nome por sempre.  
Hei bendicirte cada día,  
hei loa-lo teu nome por sempre. **R.**

O Señor é clemente e compasivo,  
tardo á ira e rico en misericordia.  
O Señor é bo para todos,  
agarimoso con tódalas súas obras. **R.**

Que te loen, Señor, as túas obras,  
e te bendigan os teus amigos.  
Que pregoen a gloria do teu reino,  
e falen do teu poder. **R.**

O teu reino é reino eterno,  
o teu goberno dura por tódalas xeracións.  
O Señor sostén os que están para caer  
e endereita os que se dobran. **R.**

Últimas semanas:

22

Sal 121, 1-2. 3-4a. 4b-5. 6-7. 8-9 (R.: cf. 1)

**R.:** Imos alegres para a casa do Señor.

Moito me alegrei cando me dixeron:  
«Imos ir á casa do Señor.»  
Xa están os nosos pés  
ás túas portas, Xerusalén. **R.**

Xerusalén, a cidade ben feita,  
de compacta harmonía.  
Alá soben as tribos, as tribos do Señor. **R.**

Conforme o costume de Israel,  
a festexa-lo nome do Señor.  
Alí están os tribunais de xustiza,  
os tribunais da casa de David. **R.**

Desexádelle paz a Xerusalén:  
«Vivan seguros os que te aman.  
Haxa paz dentro dos teus muros,  
seguranza dentro dos teus pazos.» **R.**

Por mor de meus irmáns e compañeiros,  
darei: «A paz contigo.»  
Por mor da casa do Señor, o noso Deus,  
desexo para ti todo ben. **R.**